

Kedves Olvasónk!

Ősz derekán, Advent előtt jelentkezünk idei második lapszámunkkal. Sok minden történt március óta, érdemes összefoglalni a mögöttünk álló időszakot. Azért is, mert kicsit megint vissza kell majd vonulnunk a közösségi élettől – hisz nyakunkon a járvány újabb hulláma.

Ennek kézzelfogható jele: úgy döntöttünk, hogy a hagyományos formában nem tartunk nyugdíjas délutánt. Szeretnénk megóvni az idősebb korosztályt a fertőzéstől. *Kertészné Etivel*, szociális falugondnokukkal azt is felmértük, mekkora igény mutatkozik a rendezvényre. Az eredmény az lett, hogy biztosan csak a nyugdíjasok negyede jönne el. Közülük néhányan eddig nem kérték az oltást, így ők fokozott veszélynek lennének kitéve egy zárt téri zenés rendezvényen. E két ismérvet figyelembe véve az idősebb, esetenként krónikus betegséggel küzdő korosztály megóvása érdekében tekintünk hát el az esemény megtartásától.

A nyugdíjasokat egy apró ajándékkal azonban idén is szeretnénk megörvendtetni. Azon pedig el kell gondolkodnunk, hogy a nyugdíjas napot egy tavaszi vagy nyári napon, a szabadban, sátor alatt pótoljuk be! Igazán hiányzik már a személyes találkozás, a jó hangulat, a közös kikapcsolódás!

A többi között szólnunk még az újságban idei eseményeinkről: a Kemencenapról, a hajóépítők kisbodaki találkozójáról, a Dudás napunkról, tökfáragó délutánról. Természetesen beszámolunk az év során elvégzett önkormányzati és civil fejlesztéseinkről és sok minden másról.

Forgassák hát szeretettel kiadványunkat!

Timár Gábor polgármester

Kisbodaki értékek a Települési és a Szigetközi Tájegységi Értéktárban

A kétezres években mozgalom indult el azzal a céllal, hogy a magyar nemzet értékeit összegyűjtse, értéktárakba rendezze, ezzel biztosítva annak megfelelő védelmét és nyilvántartását, valamint az utókor számára történő megőrzését. Az értékgyűjtemény alkalmas arra, hogy bizonyítsa mind a magyar nemzet állampolgárainak, mind a nagyvilágnak, hogy a magyarság teremtő képessége elismerésre méltó. A hungarikumról és a nemzeti értékről szóló jogszabály alapján lehet települési, megyei, tájegységi vagy nemzeti értékbe sorolni az arra érdemesnek talált különböző értéket. Ilyen megyei érték például a szigetközi eceteshal vagy Sós Antal, autentikus kecskedudás életműve vagy a hédervári Kont-fa.

Idén Kisbodakon is megalakult a Települési Értéktár Bizottság. Már javaslatot is tettek helyi, egyszersmind tájegységi értéktárba kerülésre: elsőként az ún. kisutcai belterületi tavak felvételét kezdeményezték a két értéktárba.

A XX. század közepéig a Szigetközben szinte minden faluban voltak állandó vízborítású belterületi tavak. Kisbodakon például a mai templom vagy a Szabadság utcai park helyén, illetve a kisutcában (a jelenlegi Béke és József Attila utcákban). E jellegzetesség a település arculatát és szerkezetét is meghatározta: az utak a tavak partjain húzódtak, a házak a magasabb pontokra épültek. Így alakult ki az évszázadok során a falu zezzugos térképe.

A korábban általános, belterületi vízborítású területek jelenléte azonban ma már kuriózum a környéken. Annak érdekében, hogy e jellegzetes szigetközi faluképet megőrizzük és bemutassuk, a kisbodaki belterületi tavak a Kisbodaki Települési Értéktárban és a Szigetközi Tájegységi Értéktárban egyaránt védelmet kaptak.

Az értéktári ünnepségre a Kemencenap adott alkalmat, ahol magyar dudaszó kísérté az eseményt.

2021-es fejlesztéseink

Sok minden történt az év során. Sikerült lépünk az áramszolgáltatás terén. Sok bosszús és küzdelmes év után végre sikerült elérni, hogy a Béke utca végén ne 180 legyen a 220-230 Volt! Ehhez kezdeményezésünkre számos oszlopcsere és újra kábelezést végzett el a szolgáltató.

Ugyanitt saját erőből telepítettünk egy napelemes kandelábert, ami a biztonságot szolgálja. Ezzel – a korábbi évek összes közvilágítási oszlop izzócseréje után – már négyre emelkedett az automata, napelemes világítótestek száma Kisbodakon. Jövőre a temető új parkolóját szeretnénk ilyen módon közvilágítással ellátni.

Ami még a temetőt illeti: lakossági kérés alapján szeretnénk itt illemhelyet létesíteni. Ennek mintegy 2 millió forintos költségét pályázati forrásból igyekszünk fedezni, erre a támogatási kérelmet már be is nyújtottuk.

Parkolókat építettünk az önkormányzati épülettel szemben és a kisutcai tavaknál. Előbbiek az orvosi rendelésre és hivatali ügyintézésre, utóbbiak a horgászásra érkezők kulturált parkolását hivatottak szolgálni.

Szintén önerővel építettük ki a gázfűtést a közösségi házban. Ennek legnagyobb hozadéka, hogy a téli időszakban is tudjuk temperálni, azaz állandó hőmérsékleten tartani a belső tereket. Így rendezvény alkalmával akár gázzal, akár fatüzeléssel könnyen, gyorsan elérhető a kívánt magasabb hőmérséklet. Az alsó szinti klubhelyiség és a könyvtár infra fűtése ettől függetlenül továbbra is üzemel. Bebizonyosodott: a hőtartást jól segíti

a tavaly elkészült hőszigetelés. A közeljövőben az udvar rendbetételét és a tetőtéri ifjúsági klub kialakítását tervezzük.

A Magyar Falu Program (MFP) keretében, a Bethlen Gábor Alap támogatásával vásároltunk a rendezvényeink támogatására összecusukható sátrakat és sörpadokat.

Szintén a MFP pályázata elnyerésével szereztünk be nagy teljesítményű ágapító gépet. Célunk, hogy a kerti tüzelési tilalom teljes bevezetése után legyen eszközünk a környezetvédelmi előírások betartására és betartatására. A használati szabályok kidolgozása még folyamatban van.

Még idén – az időjárás függvényében – szeretnénk elkezdni a járdafelújítást a Tőzike és az Arany János utcákban. Az útburkolatok építése/felújítása itt és a Kossuth utcában tavasszal folytatódik.

Timár Gábor polgármester

TOP pályázatból létesült Vízi Kultúrház Kisbodakon – hivatalos átadó ünnepség

2021. május 14-15-én, nagyszabású családi programsorozat keretében került átadásra a kívül-belül megújult kisbodaki „gátórház”. A projekt a Kisbodak Község Önkormányzata és a Duna-Régió Víziturisztikai Szövetség kezdeményezésével, az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság hozzájárulásával a „Mentsük meg a gátórházat” projektötlet nyomán az „Aktív víziturisztikai hálózatfejlesztés a Szigetközben kapcsolódó járásmódokkal” című, TOP-1.2.1-15-GM1-2016-00015 azonosítószámú nyertes pályázat keretében, mintegy 40 millió forintból valósult meg.

Láng István, Klemencz Henrik, Timár Gábor, Dr. Nagy István, Németh Zoltán

A jeles rendezvényen köszöntőt mondott *dr. Nagy István* agrárminiszter, a térség országgyűlési képviselője is, aki beszédében az újrakezdés fontosságáról beszélt. Kiemelte: - A magyar kormány azon dolgozik, hogyan tudja a gazdaság újrarendelését minél több eszközzel támogatni. Ehhez fontos az önkormányzatok részéről azon jövőkép és perspektíva meghatározása, mely alapján olyan beruházások jöhetnek létre a természet megóvása érdekében, mely az itt élők számára hosszú távon kínál lehetőségeket.

Szigetközben sokszor megtapasztalhattuk már, hogy a víz az úr! Ez különösen igaz Kisbodak község történetében. A jelképes újrakezdés mai állomásán a település és a térség biztonságát szolgáló gátórház kezdi újra az életét. Új funkcióval, új technikai eszközökkel, berendezésekkel egy új hagyományt építve - tette hozzá a miniszter.

Dr. Nagy István

Németh Zoltán, a Megyei Önkormányzat elnöke is méltatta a beruházás sikerességét. Az elnök az integráció fontosságát hangsúlyozta. Mint mondta: fontos egyeztetni az elképzelt és megvalósult fejlesztéseket, az egyéb meglévő nemzetközi projekteket, a természetvédelmi érdekeket, a Vízügyi Igazgatóság folyamatos fejlesztéseit és az ezáltal biztosított lehetőségeket, amelyhez még egy marketingstratégiát is szükséges hozzáépíteni. Cél: Szigetköz térségének a nemzetközi turizmus térképén való minél hangsúlyosabb szerepeltetése.

Timár Gábor, Kisbodak község polgármestere a gátórház történetét ismertette. Kijelentette: Kisbodak olyan település, mint a fűzfa: „Lebotolják, újra kihajt.” Az új vízi közösségi tér létrehozása nemcsak óriási előrelépést jelent a település életében, hanem egy nagy álmot beteljesülését is.

Láng István, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatója a projekt részleteit mutatta be. A beszámoló szerint a vízügy hullámtéri munkáiban kiemelt szerepet kapott Kisbodak. Az Igazgatóság számára olyan súlyos feladatok megoldására kell választ találni, mint a mellékág-rendszerek elzáródása vagy a Duna medrének benőtsége. - Nemcsak az a feladatunk, hogy a természetet védjük, hanem az is, hogy a települések biztonságát is szavatoljuk.

Klemencz Henrik, a Duna-Régió Víziturisztikai Szövetség szakmai alelnöke az épület jövőbeni funkcióit tárta fel. Beszélt azokról a fejlesztésekről, melyek egyedülálló módon fogják növelni a település marketingjét is. Ezekhez a kiterjesztett valóságot, az informatikát is segítségül hívják, de számos családi rendezvénnyel is készülnek a vízpart mentén.

Az új funkciót és lehetőséget kapott Víz Kultúrház *Kerekes István* fotóművész kiállításával *Vitéz Vilmos* nyitotta meg.

Kerekes István, Vitéz Vilmos, háttérben Timár Gábor

Forrás:

Dr. Nagy István országgyűlési képviselő honlapja

Kisbodaki Harangláb – Kisbodak Község Önkormányzatának lapja.
Ingyenes kiadvány. Felelős kiadó és szerkesztő: Timár Gábor polgármester. Elérhetőségek: +36/96/215-506, +36/30/216-6763;
polgarmester@kisbodak.hu, www.kisbodak.hu,
<https://www.facebook.com/kisbodak>
Megjelenik 135 példányban.

Látogatás testvértelepülésünkön a hagyományos faluünnepen

- Idei Kemencenapunk egy külföldi szemével*

Idén is küldöttség látogatott testvértelepülésünkre, Kisbodakra a minden nyáron megrendezendő „Kemencenapra”. Végre megismerhették az új polgármester asszonyt is, és az első perctől kezdve megvolt az összhang, együtt nevettek!

A program nagyon sokrétű volt: sétakocsikázás a településen, motorcsónakázás a Duna ágrendszerében, délután kiegészítve egy könnyű kerékpártúrával az Öreg-Duna mentén. A néhány évvel ezelőtt megépült boglyakemencékben kenyérlángost sütöttek, és mindenkit gazdagon megvendégeltek.

Néptáncsoport és dudazenekar mutatta be a régi hagyományokat. Az ünnepélyes megnyitón megismerhettük a Megyei Értéktár Bizottság elnökét (mint nálunk a tartományi tanácsos), akinek segítségével támogatáshoz jutottak - nem csak a község útjainak építéséhez. A koronavírus-helyzet magyarországi barátainkat is rosszul érintette, sokan dolgoznak még mindig csökkentett munkaidőben, vannak munkanélküliek is. De annál jobban örültek annak, hogy végre ünnepelhettek!

Az este egy sokrétű gazdag program után (mazzorett-bemutató, színdarab-, musical- és operett-részletek) bállal végződött. Küldöttségünk a község egykori

polgármesterét, Ekker Károlyt is meglátogatta, akinek egészségi állapota sajnos meggyengült, de nagyon örült a testvértelepülésről érkezett látogatóknak.

Miután új barátokkal gazdagodtunk és hihetetlen vendégszeretetben volt részünk, vasárnap ismét el kellett búcsúznunk egymástól. Természetesen mi is visszahívtuk vendéglátóinkat. Ötleteket várunk, és Ottensschlag valamennyi egyesületét, közösségét meghívjuk, hogy a jövő esztendőre magyar barátaink számára egy felejthetetlen programot állítsunk össze.

Katharina Kaltenberger, Ottensschlag polgármestere

** A cikk osztrák testvértelepülésiünk Aktuell című kiadványának nyári-őszi számában jelet meg. Fordította: Bán Elvira*

Katharina köszönő szavai után felesleges lenne tovább szaporítani a szót a falunapi programok méltatásával. Csupán kiegészítésként:

Úgy gondolom mindannyian már nagyon vártuk, hogy újra egy jót falunapozhassunk, tovább őrizve hagyományainkat, öregbítve ezzel is településünk hírnevét. Ennek megfelelően beszámolnék a „Tiszta udvar, rendes ház” versenyünkről, annak díjazottjairól.

A verseny nem a megszokottak szerint zajlott, hiszen néhány hónapja még tárt karokkal néztünk egymásra, hogy a ránk szakadt pandémia miatt lesz-e, lehet-e falunapunk.

Úgy gondoltuk a protokoll miatt kár lenne nem kiadni ezt a díjat, hiszen egy olyan csodás település lakói lehetünk, ahol nem csak egy-egy portát illetve ez a cím, akár a Kisbodak táblára is kitehetnénk, hogy tiszta utcák, rendes házak, hiszen a faluban mindenki nagyon igyekszik, hogy a háza tája rendben legyen.

Gyakran eszembe jutnak egy kedves ismerősöm szavai, aki ittjártakor így búcsúzott: de jó nektek, hogy olyan helyen laktok, ahova más nyaralni megy.

Azt kívánom mindannyiunknak, hogy igyekezzünk megőrizni ezt a miliőt, amit megteremtettünk, hogy minden egyes vendégünk jó szájízzel távozhasson.

Lássuk a díjazottakat!

Az egyik porta méltón példázza, hogy az új egyszerűen, szépen rendben tartva, virágokkal tarkítva, hogy tud nagyszerű lenni.

A másik porta csendben megbújik a múlt árnyékában. Tökéletes bizonyíték arra, hogy a régi fészer, a gémeskút, a kukoricagóré szeretett, ötletekkel, hogyan is illeszthető be a XXI. század kertjébe. A melléképületek pedig nem lebontásra valók, kitartó munkával örömeinkre és hasznunkra szolgálhatnak életünk végéig.

Mindkét díjazottunk közös jellemzője még, hogy azon felül, hogy saját portájukat példászerűen tartják rendben, nagy gondot fordítanak a házuk tájára is. Teszik ezt önzetlenül az egész falu javára.

Észrevétlen elmegyünk mellette, nem is gondolva a sok munkára, aminek az eredménye egy kellemes séta, és bizony nem sok helyen fogadják az embert virágokkal, ha szalad, mert elfogyott otthon a tej.

Idei díjazottjaink

- *Baranyainé Fazekas Rita*
- *Kondorné Bertalan Erzsike és Kondor Ferenc*

Gratulálunk, jó egészséget kívánunk a további munkátokhoz.

Bertalan Péter Zoltánné

Ahol jól éreztük magunkat 😊

A májusi családi napot, a Kemencenapot, a Duna-napot, a Kisbodaki korzót, a Szent Kristóf napot és a nyárbúcsúztatót - idén utoljára - a „Fújdogál a szél az Öreg-Duna felől” című projekt (azonosító: TOP-5.3.1-16-GM1-2017-00004) keretében, a Széchenyi 2020 program támogatásával valósítottuk meg. Köszönjük a konzorciumi társaknak, Darnózselinek, Dunaremetének és Halászinak a sok szép élményt, a szakmai vezetőnek, Bolla-Cserjési Kingának és kisbodaki közösség-fejlesztőnknek, Légrádi Eszternek a befektetett munkát! S köszönet illeti azt a rengeteg támogatót, aki közösségi munkájával, esetleg anyagi támogatásával évről évre lehetővé teszi, hogy a kisbodaki programok ilyen színesek és jól szervezettek legyenek!

Beszéljenek a fotók az eseményekről, idézzék vissza a vidám, szórakoztató hangulatot!

A Moson Big Band koncertje a kisbodaki sportpályán

Az E.T. Band a Szent Kristóf nap kihagyhatatlan fellépője

Falunapi pillanatkép

Összejöttünk, ünnepeltünk ...

Vannak ünnepek, melyeket egyedül, vagy családi-baráti körben ünneplünk. Ilyenek a születés- és névnapok, vidám, vagy éppen szomorú családi évfordulók. De vannak ünnepek, amikről közösségben kell megemlékeznünk. Fel kell elevenítenünk az ünnepelt esemény történeteit, résztvevőinek hősie tetteit, a történesek szomorú, vagy boldog kimenetelét. Az ilyen ünnepeknek mindig fontos üzenete van a ma élő emberek, a közösségek számára. Példaképeket, magatartási formákat tárnak elénk, melyek községünk minden lakójának fontosak, napjainkban is követendőek lehetnek! Ezért nem szabad őket elfelejteni, újra és újra meg kell emlékeznünk róluk! Át kell adni a következő nemzedékeknek, hogy a történelemből leírtakat közelebb hozzuk, érthetővé tegyük számukra!

Kis falunkban az elmúlt időszakban két ilyen fontos eseményről is megemlékeztünk. Július 15-én, csütörtökön a töltés oldalában, az árvízi emlékműnél gyűltünk össze immár hagyományosan, hogy az 1954-es nagy árvíz 67. évfordulóján emlékezzünk. Az eseményeket *Frantő Erzsébet* – mindannyiunk Bözsi tanító nénije – „Kisbodak község monográfiája” című könyvében leírtak alapján elevenítettük fel a Dunáról szóló szigetközi népdalok kíséretében. *Timár Gábor* polgármester úr koszorút helyezett el az árvíz 50. évfordulójára felállított kopjafán, majd fejet hajtottunk a hétköznapi hősök előtt, megköszöntük a jó Istennek, hogy megmentette a falut, hogy a pusztító ár nem követelt községünkben emberáldozatot!

A másik esemény az 1956-os forradalom és szabadságharc 65. évfordulójának megünneplése volt. A nemzeti ünnepen a Harangláb tövében gyűltünk össze, ahol rövid irodalmi összeállítás segítette a résztvevőket, hogy átéljék 56 hőseinek heroikus küzdelmét, a győzelem örömét, majd a vereség és a súlyos megtorlások szomorú valóságát. Ezután égő mécsesekkel vonultunk a temetői nagykereszthez, ahol a forradalom és szabadságharc véres és vértelen vértanúíért – köztük a községünkben is

disszidálni kényszerült tizenkét fiatalért – imádkoztunk a kereszt lábánál elhelyezett mécsesek imbolygó fényénél.

Az ünnepek üzenete mindenkit megérintett, de a legfontosabb a két ünnepelésben mégis az volt, hogy nem profi előadók, művészek közvetítették ezt az üzenetet, hanem községünk tagjai, akik szívesen vállalkoztak erre a nemes feladatra. A minden korosztályt képviselő „szereplők”, akik között voltak tősgyökeres bodakiak és - nagy örömünkre - hozzánk nemrég betelepültek is, szívügyüknek érezték, lelkesen készültek és mindent beleadtak abba, hogy bensőséggé tegyék, igazán a „miénkké” tegyék az ünnepet! Köszönet ezért minden résztvevőnek: a júliusi közreműködésért az évek óta szereplő *Borinak*, *Lucának* és *Levinek*, valamint az újonnan bekapcsolódó *Timár Évának*, az októberi irodalmi műsor színvonalas előadásáért *Emőkének*, *Horváthné Évának*, *Timár Évának*, *Janinak*, *Johannának*, *Kingának*, *Lídiának*, *Lucának*, *Marikának* és *Miriamnak*. Öröm és megtiszteltetés volt számomra velük együtt szerepelni! Igazi kis közösséggé formálódtunk a készülődés alatt. Szeretnénk, ha ez a kezdeményezés további közös rendezvények, ünnepek megszervezésében folytatódna majd! Legközelebbi ünnepünket, karácsonyt is hasonló módon szeretnénk megünnepelni a hozzá legméltóbb helyen, a templomban. Vagy ha a vírushelyzet nem engedi, akkor a templom előtti Betlehemnél. Szeretettel várunk minden jelentkezőt, gyerekeket, fiatalokat és kicsit már tapasztaltabbakat is, akik verssel, énekkel vagy hangszeres játékkal szeretnék gazdagítani a falu karácsonyát, vagy az azt megelőző adventi készülődést!

Bízom benne, hogy a jövőben ünnepeinket nem csak a szereplők családtagjai és néhány lelkes falubeli – a szereplőkkel együtt a falu lakosságának mindössze 10 százaléka – tiszteli meg, hanem többekkel tudjuk megosztani az ünnep üzenetét, a közös ünnepelés örömét!

Bán Elvira

A Kisbodakért Alapítvány közleménye

A Kisbodakért Alapítvány részére a 2020. évre vonatkozó bevallásokban az adózók a személyi jövedelmükből összesen 150.069 Ft támogatást nyújtottak. Ezt az összeget közösségi rendezvényeink támogatására, eszközbeszerzésre fordítjuk. Köszönjük!

Mint arról már beszámoltunk, az előző évi felajánlásokat új fűnyíró traktorunk önrészéhez használtuk fel.

Kérjük, hogy 2022-ben is támogassák majd Alapítványunkat az SZJA 1 százalékának felajánlásával. Tudják, ez mind Kisbodak fejlődését szolgálja! Adószámunk: 1911380-1-08

1%

I. Kisbodaki Dudás Nap

Sós Antal kecskedudás tiszteletére*

A hagyományteremtő egész napos rendezvényen, melyet *Sós Antal* szigetközi kecskedudás emlékének szenteltünk, közel százán vettünk részt. A délelőtti "szakmai" foglalkozáson elsősorban a dudazene szerelmesei nézhették és hallgathatták Sós Anti bácsi örökségéről szóló előadást, láthatták a szigetközi és csallóközi táncokat. Délben a kemencéknél a kisbodakiak egyik specialitását, a kemencés langallót kóstolhattuk meg és innen indulhattunk a délutáni táncházba, ahol Mónika és Levente vezetésével egyszerű, ám igen élvezetes körtáncokkal mozoghattuk le a langallót...

Nagyszerű nap volt, egybe gyűlt a falu apraja-nagyja és mindenki igazán sok szép élménnyel és új dallamokkal a fülében mehetett haza...

Köszönjük a *Virtus Dudazenekarnak*, *Mónikának* és *Leventének* az egész napos virtust, Kisbodak önkormányzatának, segítőknek az egész napos munkát és MINDEN KISBODAKINAK a részvételt! Szuperek vagytok!

Klemencz Henrik

* A rendezvény a Magyar Falu Program keretében, a Nemzeti Művelődési Intézet támogatásával, Kisbodak Község Önkormányzata szervezésében, a Kisbodaki Vízi Kultúrház rendezvénysorozata keretében valósult meg.

A Dudás Naphoz

Személyes köszönet részemről, hogy újra hallhattam a nótát, amire sok-sok évvel ezelőtt nagypapánk táncolni tanított bennünket.

Befogom a lovam, befogom a lovam
Zöldre festett kis kocsimba.
Búzá vizsek rajta, búzá vizsek rajta,
Az óvári gőzmalomba.
Megkérem a lisztes mónárt,
Örölje meg a búzámat.
Igy is más öleli, úgy is más öleli,
Az én kedves Mariskámat.

De lássuk ki is volt Sós Antal és mi köze Kisbodakhoz?

Sós Antal, dudás 1896-ban született a csallóközi Nagyszarván. Édesapját *Sós Pétert* tudós parasztként tartja számon az emlékezet, heten voltak testvérek. 1913-14-ben édesapja vette az első dudát a fiai számára egy kisécsi vagy nagyécsi pásztortól. A két fiú sokat veszekedett a dudán, mert mind a kettő egyszerre akart játszani rajta. Sós Antal ekkor elhatározta, hogy készít egy dudát magának. Az első próbálkozás nem járt sikerrel, de 1915-ben elkészített dudája már jól működött. Kisbodakról járt hozzájuk apja barátja, *Horváth József*, aki igen jó dudás volt, szinte kizárólag dudánótákat tudott. Ő tanította meg a két testvért a dudajátékra. Az első dal, amit megtanult játszani, a „Szeretnék szántani, hatókröt hajtani” kezdetű volt. Ez volt a legkönnyebb nóta. A kontra tanulását, használatát magától és mások megfigyelésével sajátította el. 1974-ben megkapta a Népművészet Mestere díjat. 1975-ben hunyt el Pusztasomorján. Leszármazottjai pedig a mai napig köztünk élnek itt Kisbodakon. Menye *Sósné Marika* néni, unokája *Norbi*, dédunokája *Tomika*, valamint legidősebb lánya, *Laskovics Józsefné Cili* néni gyermekei *László*, *János*, *András*, unokái *Zsolt*, *László*, *Zoltán* és *Csaba*.

Bertalan Péter Zoltánné

Szigetköz jártassági tanfolyam - Hajóépítők is jártak Kisbodakon

A járványhullám ellenére idén is sikeresen tartotta meg rendezvényeit, ismeretterjesztő foglalkoztatásait a Kisbodaki Vízi Kultúrház.

A tavalyi népszerű sorozatot folytatva, sőt Ásványráróra is kiterjesztve folytatók a „kiképzések”. Volt kenu- és SUP-suli lecsófőzéssel, eveztünk a Mosoni-Dunán Novápusztáról Dunaszentpálra, Ásványon családi evezős napot tartottunk. Jártak Kisbodakon a hagyományos, fából készült kenu építő mesterek és – ha már meghívtuk őket – bemutatták hajóikat is; szárazon és vízen.

Mini konferenciára és egy kis kerékpártúrára láttuk vendégül az Insula Magna projekt (a Szigetköz és Csallóköz vízgazdálkodásának komplex fejlesztésére) turisztikai szekciójának csapatát a vízi kultúrház oktatószobájában.

Megemlékeztünk a 150 éves gátórségről is. (Erről szóló írásunk az újság utolsó előtti oldalán olvasható.)

Összességében tehát tartalmasan telt ez az év is! Jövőre újabb izgalmas programokkal készülünk. Hétpecsétes titok, hogy addigra a kiállítási anyagunk is nagyrészt elkészül! Köszönet *Klemencz Henrikének*, aki közösségi munkájával, önként fejleszti régi gátórházunkat és terjeszti Kisbodak jó hírét messze földön!

Nemzetközi Duna-nap

A Duna Védelmi Nemzetközi Bizottság kezdeményezésére a Duna Védelmi Egyezmény aláírásának tizedik évfordulója alkalmából, tizenhárom Duna menti ország 2004. június 29-én rendezte meg az első NEMZETKÖZI DUNA-napot. A hagyományteremtő ünnep célja, hogy felhívja a figyelmet a tíz nemzet által naponta használt és gyakran kihasznált folyóra, és ezáltal egyfajta dunai szolidaritást alakítson ki. A nemzetközi Duna-napon számos helyen ünneplik Európa nagy folyóját a Fekete erdőtől a Fekete tengerig. A nemzetközi Duna-nap fontosságát kiemeli, hogy az Európai Unió bővülésével várhatóan egyre nagyobb szerepet játszik majd a dunai hajózás.

2021. június 26-án, szombaton a Szigetköz jártassági tanfolyam újabb eseményére várta a Kisbodaki Vízi Kultúrház az érdeklődőket.

A mottó ez volt: „Tanuld meg a vízitúrázást velünk Kisbodakon, a Nemzetközi Duna-napon!”

Az órasterkép mellett Szigetköz vízrajzával, a vízitúrázás és a vízi közlekedés szabályaival és gyakorlati technikáival ismerkedhettek meg a jelenlévők az egész napos oktatáson és természetjáráson. Lehetőségük volt megismerkedni a vízi kultúrházzal, ebben megnézni *Kerekes István* természetfotóit. A délután vízitúrázással és bográcsózással telt.

Nem fásultak, fásítottak! –írták rólunk a közösségi médiában

Néhány év kihagyás után idén ismét meghirdették a Virágos Magyarország versenyt. Ezen most nem értünk el díjazást, azonban az Országfásítási programban sikerült elnyernünk összesen 17 darab köztéri facsemetét.

Lelkes segítőinkkel ültettük és láttuk el gondosan (ültetőgödörztük, trágyáztuk, tányéroztuk, mulcsoztuk, karóztuk, kötöztük, locsoltuk) a 15 gömbfa és az 1-1 eper és juhar csemetéket. Köszönet az Agrárminisztériumnak, a Magyar Nemzeti Vidéki Hálózatnak, no és a közösségi munkát végző kisbodakiaknak: *Bán Elvirának, Gonda Józsi Foxinak, Kondor Márknak, Németh Karcsinak, Szabó Sanyinak, Vaskovits Józsi bácsinak és Varga Dávidnak*, aki erdészeti szaktudásával is segítette a munkát.

Még odú és madáretető is került az artézi kút kis parkjába!

Kertész Feri a kezelése miatt most nem lehetett velünk, de ő is az aláírók között lenne. Gyógyulást kívánunk neki!

Köszönjük támogatóinknak a közösségi munkát!

Karsai Józsi, Kertészné Eti és Timár Gábor

„A tök jó!” - tökffaragó délután

Töklámpást rajzoltak-faragtak-festettek a gyerkőcök a közösségi házunkban. Persze az anyukák és apukák segítségével ez nem lett volna az igazi! Pompás családi délután kerekedett a kezdeményezésből. Aki ott volt, tanúsíthatja 😊

A mi Elviránk

Él valaki közöttünk, valaki, aki csendben, szerényen, de nagyon keményen teszi a dolgát sok-sok éve.

Ő gyermekeink nevelője, kulturális életünk fő szervezője, vallási identitásunk terelgetője.

Mert hova is szaladunk, ha nem tanul rendesen a gyerek, ha le kell fordítani egy kis németet? Kit kérdezőnk, hogy milyen virág illik a templomba? Kit hívunk, ha meg kellene szervezni egy kis ünnepséget?

Természetesen Elvirát.

Munkája, tenni valói szinte végtelenek. Az elmúlt években pedagógusként három iskola között ingázva látta el a hitoktatói feladatokat, előtte mint iskolaigazgató irányította az oktatást, a kezdetekben pedig történelem- és nyelvtanárként igyekezett átadni tudását. Teológusként jelentős munkát végez hitközösségünkben. Az első, 1990-es önkormányzati választásokon állt a köz szolgálatába, mint képviselő, jelenleg is alpolgármesterként felelősen áll helyt, könyvtárunk vezetője, csak hogy néhányat említsek.

Fáradhatatlan, nincs olyan esemény vagy feladat a faluban minek ő ne lenne részese, mert mindig, mindenre van ideje. Méltán mondhatjuk, hogy településünk fő mozgatórugója.

Igen kedves olvasók, teszi ezt *Bán Elvira* kitartóan, immár 40 éve. Bizony ráférnek a békés, pihentető nyugdíjas évek.

Ennek alkalmából három díjban is részesült, melyek méltán tükrözik munkájának elismerést.

A Győri Egyházmegye Boldogasszony emlékéremmel jutalmazta önzetlenségét.

A Hédervári Gyerekek Neveléséért Alapítvány Kuratóriuma Bán Elvira tanárnőnek nyugdíjba vonulása alkalmából a hédervári iskolában végzett több évtizedes kimagasló nevelő-oktató munkája elismerésének, megbecsüléseként *Dr. Timaffy László* emlékérmet adományozott.

Magáénak tudhatja a Szent Gellért díjat is, melyet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia alapított azzal a céllal, hogy lehetőséget teremtsen a katolikus közoktatásban végzett kiemelkedő munka elismerésére. A díj elkötelezett hitvalló élet, következetes, kitartó, színvonalas nevelő-oktató-munkáért adható olyan személynek, aki szilárd erkölcsi alapokon álló munkájával kivívta a tanulókat, szülőket, munkatársakat egyöntetű elismerését.

Mi pedig tisztelettel meghajolva kívánjuk, hogy adja az Úr, hogy életed minden napja nevezetesen legyen. Adjon kedvet, bátorságot és erőt, egészséget, hogy naponként valami hasznosat s jót cselekedhess, hogy ne vesszen el örökségedből egyetlen nap sem!

Bertalan Péter Zoltánné

Értéknapon mutatkozott be Kisbodak

2021. szeptember 21-én, a Tejfaluszigeten mutatkozhattak be Szigetköz értékeit felsorakoztató települések, civil szervezetek, vállalkozások.

Kisbodak – elfogadva az invitálást – standján láthatták az érdeklődők a *Vecsei Jenő* által készített harangláb-makettet. Installációjuk középpontjába ez a mű került, hisz szeretnék települési értéké minősíteni a közeljövőben.

A jellegzetes dunai hajók makettjét is elvittük magunkkal a gátórházból; igazán jó hangulatú beszélgetések alakultak ki az egykori dunai hajózás, halászat, áruszállítás témájában. A vendégek érdeklődve forgatták *Németh Miklós* bácsi könyvét és a további ismeretterjesztőinket is a kemencékről, a kisutcai tavakról és a haranglábról.

150 éves a gátőrség

Gát, töltés, védmű – bárhog is nevezzük, e létesítmény a Duna mellett élő ember mindennapjainak része. Természetes, hogy van: átme gyünk rajta, ha az ártérben van dolgunk, kaszáljuk az oldalát, télen pedig a gyerkőcök szánkóznak le rajta. A lényeg: a szerepe. Saját tapasztalatból, a régiek emlékezetéből és leírásokból tudjuk, hogy feladata az életünk, otthonunk megmentése az árvízről. Önmagában azonban a töltés nem elég; azt ellenőrizni, karbantartani szükséges, és – ha jön az ár – a szakszerű beavatkozásokat meg is kell tenni. 1871-ben született törvény a gátőrségről. Idézzünk fel ebből!

1871. évi XL. törvény a gátrendőrségről *

1. § Mindazon védgátak (töltések), gát részek vagy egész gátrendszer, ugyszintén a gátakhoz tartozó vízlecsapoló árkok, zsilipek, faültetvények, padkák, melyek egyes veszélyeztetett vidékek vagy községi határoknak árvíz elleni védelmére illetékes hatóság által helyben hagyott terv szerint készültek vagy készülnek, jelen törvény különös oltalma alá helyeztetnek.

6. § A gátak mentében minden mértföldnyi távolságon legalább egy gátőrt tartani és ugyanannyi gátőr-lakot állítani; a gátőröket kellő örködési utasítással és számszámokkal kell ellátni.

7. § Minden zsilipnél, hol pedig ez nincs, minden oly helyen, hol nagyobb viztorlás tapasztalható, különben minden gátőr-laknál vízmérczét tartani.

34. § Ezen törvény végrehajtásával a közmunka- és közlekedési minister bizatik meg.

* Szentesítve: 1871. VI. 10. Kihirdetve: az országgyűlés mindkét házában 1871. VI. 11.

A gátőrség felállítását Kisbodakon is el kellett végezni. Visszatekintettünk kicsit a múltba és készítettünk egy falitáblát gátőreink tiszteletére. Ezt az egykori gátőr-lakban, a mai vízi kultúrházban helyeztük el.

A ház gátőrei

A ház lakói mindig is gátőrök és családjaik voltak. Közel 100 évig a Vecsei család három generációja adta a gátőrt Kisbodaknak, ebből is látszik: a gátőrség apáról fiúra száll.

Mi a gátőr?

A vízűgy személyi állománya egy egymásra épülő jó közösség, amit az elmúlt 50 év a bajban összekovácsolt.

Abhoz, hogy egy építmény időtálló legyen, sziklaszilárd alap kell.

Ha elfeledkeznénk a pillérekről, akkor összedőlne az építmény. Gátőrök nélkül nincs vízűgy.

E helyen is idézzük fel, kik szolgálták gátőrként Kisbodakot!

Első gátőr *Vecsei Benjámín (Benő)* volt 1915-től a 30-as évek végéig. Ő 1939. március 3-án hunyt el. Az ő idejében a szivattyútelepes (szivattyútelep vezetője) fia, *Vecsei Lajos* volt. Második gátőr az első gátőr fia, *Vecsei Lajos* az 1930-as évek végétől 1946-ig. A szivattyútelepes az ő fia, *Vecsei Andor*. A harmadik gátőr *Vecsei Andor* 1946-tól 1982. március 1-ig. A szivattyútelep vezetője *Varga László* kisbodaki lakos 40 évig. A negyedik gátőr *Világi József* 1982. március 1-től 2009. január 17-ig. Az ő szivattyútelepesei *Varga László* majd *Hegyi László* Lipótról. Őt követte az utolsó szivattyútelepes *Kiss Antal* Hédervárról. Jelenlegi gátőrünk *Pintér István*, aki 2009. január 17-től tölti be beosztását.

Klemencz Henrik, Timár Gábor

Adventi készülődés

Idén korai időpontra, **november 28-ára** esik Advent első vasárnapja. A reggeli **Szentmise** után gyűjtjük meg az első gyertyát a templom előtt, majd karácsonyig minden vasárnap eggyel bővül a meggyújtott gyertyák száma.

Az első adventi vasárnap délutánján a Nők Kisbodakért Klub szertettel várja az adakozókat **jótekonysági rendezvényére**. A járványhelyzettől függően a közösségi ház nagytermében vagy a ház előtt, sátor alatt teát, forraltbort, süteményt kóstolhatnak a kedves vendégek. A támogatói üvegben elhelyezett adományokat a klub Kisbodak szépítésére fordítja.

Advent harmadik vasárnapján, **december 12-én** a közösségi házban mutatjuk be *Gondár Flóra és Gecsei Ádám* „**Acca és Zokni felfedezi a Szigetközt**” című mesekönyvének új kötetét. A történet a kisbodaki boglya-kemencékhez is elsodorja a kedves kis szereplőket! Délután fél négytől író-olvasó találkozón ismerkedhetnek meg a kisgyermek és szüleik a szerzőkkel – és akár dedikáltathatják a régi és az új könyveket!

Természetesen idén se maradhat el a **kisbodaki falinaptár** jótékonysági vására! Erre hagyományosan szintén a harmadik adventi vasárnap, azaz **december 12-én**, mégpedig a könyvbemutató után kerítünk sort. Készülnek kicsi és nagy méretűek;

mindegyik
hónap lapja
egy-egy
jellegzetes
kisbodaki
fotóval
illusztrálva!
Íme a
borítókép! A
vendégeknek
teával
kedveskedünk:
az italt a
kicsiknek mézzel
kínáljuk – persze

GYÓGYTORNÁ

*minden kedden 18-19 óra között a
kisbodaai közösségi házban.*

*Az órákat Szabó Szandra gyógytornász
tartja. Díj: 1.500 Ft / óra / fő*

*A fűtött termet az önkormányzat
díjmentesen biztosítja.*

*A részvételhez kényelmes ruházat,
tornaszivacs (polifoam), ivóvíz, törülköző
szükséges.*

A csoporthoz bármikor lehet csatlakozni!
Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.